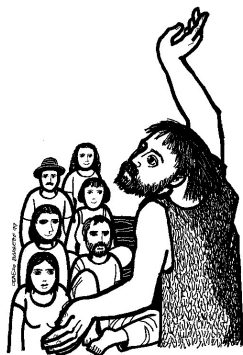

Farní listy č.50/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

17. prosince – 3. neděle adventní

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Po celou dobu adventní nás doprovází sv. Jan Křtitel jako předchůdce Mesiáše, poslední prorok, který předpovídá jeho příchod a blíží se spásu. Dnes slyšíme, že to očekávání nesmí být pasivní – prostě nestačí sedět, čekat a nic nedělat. Byli si toho vědomi i ti, kteří Jana potkali a slyšeli jeho kázání. Jako reakci na Janovu výzvu: Připravte cesty Pánu, ptají se ho, a to v dnešním evangeliu až třikrát: co máme dělat? Ano, dělat! Je v tom obsažena jistá intuice: musíme něco dělat, musíme kvůli tomu setkání s Pánem se něčeho ujmout, něco podniknout.

Jan jim ve své odpovědi nedává žádný vyčerpávající návod, ale doporučuje, aby si víc všimli lidí kolem sebe a byli k nim spravedliví. Nikdo by se možná ani tomu nedivil, kdyby Jan pozval všechny na poušť, kdyby chtěl, aby všichni nechali svůj život, své blízké a odešli na poušť, tam kde žil prorok. Ale Jan nic takového po nich nechce. Spíše upozorňuje své posluchače, že tam, kde žijí, se mohou setkat se Spasitelem, že Spasitel přichází do jejich běžného, normálního života.

Podobné otázky si kladou lidé každé doby. Jak změnit svůj život? Co mám dělat, abych připravil Pánu cestu do svého srdce? Pán Bůh nám ústy proroků poskytuje pořád stejnou odpověď, kterou bychom mohli vyjádřit slovy: buďte věrní svému povolání! To, co děláte, dělejte poctivě! Angažujte se na 100%!

Podívejme se dnes na náš život, na místo, které nám v něm bylo dáno, na naše povolání. Odpovězme si dnes na otázky, jak to své povolání naplňujeme. Jestli někoho nešidíme?

Nejdřív doma: kolik máme času pro svou rodinu? Pro manžela, pro děti, pro rodiče?

Kolik času věnujeme svým přátelům? Kolik nám pořád zbývá nevyřízených dopisů, rozhovorů, odkládaných návštěv?

Jak přijímáme a uskutečňujeme Janovu odpověď ve svém zaměstnání? Jaký máme přístup ke svým povinnostem, k lidem, s kterými se setkáváme? Jak často, jako věřící, zapomínáme, že Kristus, kterého chceme přijmout, se ztotožnil s každým člověkem, že v každém člověku k nám skutečně přichází?

Už tedy víš, co máš dělat?

P. Mirosław Gierga

Liturgie slova – 3. neděle adventní

1. čtení - Sof 3,14-18a

Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele, uprostřed tebe je Hospodin izraelským králem, zla už se neboj!

V onen den bude řečeno Jeruzalému: Neboj se, Síóne, ať nejsou tvoje ruce malátné! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz, plesá nad tebou v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou jása jako ve dnech svátku.

Žalm Iz 12 - Odpověď: Plesajte a jásejte, neboť nad vámi vládne Svatý Izraele.

Bůh je má spása! – Bez obavy mohu doufat. – Hospodin je má síla a statečnost, – stal se mou spásou. – S radostí budete vážit vodu – z pramenů spásy.

Oslavujte Hospodina, vzývejte jeho jméno! – Hlásejte mezi národy jeho díla, – zvěstujte vznešenost jeho jména.

Zpívejte Hospodinu, neboť učinil velkolepé věci, – ať je to známo po celé zemi! – Plesajte a jásejte, obyvatelé Síónu, – neboť nad vámi vládne Svatý Izraele.

2. čtení - Flp 4,4-7

(Bratři a sestry!) Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Zpěv před evangeliem

Aleluja. Duch Páně je nade mnou, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst. Aleluja.

Evangelium - Lk 3,10-18

Lidé se ptali Jana (Křtitele): "Co máme dělat?"

Odpovídal jim: "Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně."

Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: "Mistře, co máme dělat?"

On jim odpověděl: "Nevybírejte víc, než je stanoveno."

I vojáci se ho ptali: "A co máme dělat my?"

Odpověděl jim: "Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírte, buďte spokojeni se svým žoldem."

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: "Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil (obilí) na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným."

Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal mu radostnou zvěst.

Sloupy víry – Umučen za dnů Pontia Piláta

Už víme, proč se ve vyznání víry objevilo jméno Pontia Piláta. Ale možná bychom se chtěli zeptat: A co z toho vyplývá pro mne dnes? Odpověď zní: Především naděje! „Bud' pozdraven Kříží, jediná naše naděje!“ – zpíváme v jednom chvalozpěvu. Kromě Kříže není žádný jiný žebřík, po němž bychom se mohli dostat k nebi, říkali světci. Nutné je ale na tento žebřík nakročít, to znamená vzít svůj kříž a jít za Kristem.

A pro každého z nás to znamená něco jiného. Společně všem je to, že v takové nebo jiné podobě nás potkávají utrpení, osamocení, a nakonec smrt. Věříme však, že „skrže Krista a v Kristu se rozjasní tajemství utrpení a smrti, které bez evangelia neúnosně na nás doléhají“.

Janovo evangelium silně zdůrazňuje, že kříž je místem, na němž se uprostřed nejhustší temnoty rozzářilo světlo: Boží sláva. Kříž odhaluje lidský hřích, ale v ještě větší míře ukazuje Boží lásku, která je nade vším a nade všechno. Vítězný ráz Ježíšova utrpení vyjadřuje nejkrásněji liturgie Velkého pátku. Kříž je postupně odhalován, ukazován lidem a uctíván slovy zpěvu: „Hle kříž, na kterém umřel Spasitel světa“. Neuctíváme tedy a neklaníme se tajemství utrpení, ale tajemství Boží lásky, která se tímto neobvyklým způsobem zjevila a objala všechny lidi, celý svět.

Kříž je znamením vítězství. Vítězství lásky nad nenávisť i násilím, pravdy nad lží, života nad smrtí. Toto vítězství je ale pořád skryto za oponou neúspěchů. V jistém smyslu je pořád ještě před námi. Nadále ve světě vládne nenávisť, lež a násilí. Vítězství je nám přislíbeno pouze pokud půjdeme cestou kříže. Bůh sestoupil doprostřed lidského utrpení a umírání, aby nás znova spojil s sebou, aby nám přitom řekl: Nebojte se, jsem s vámi a mne patří poslední slovo.

Nesou všichni Žide vinu za smrt Božího Syna?

Mezi Židy měl Ježíš spoustu nepřátel a oni přímo způsobili jeho smrt. Nesmí se ale přitom zapomenout na skutečnost, že také všichni Ježíšovi učedníci byli Židé. Osobní vinu každého, kdo se podílel na rozsudku ukřižování může posoudit jedině Bůh.

Nelze tedy hromadně odsoudit všechny Židy žijící v Palestině na začátku prvního století. Tím spíše není přípustné takovou vinu rozšiřovat na všechny členy tohoto národa žijících kdekoli a kdykoli po Ježíšově umučení. Zneužitím je odvolání k slovům: „Krev jeho na nás a na naše děti“ (MT 27,25). Bohužel, křesťané několikrát taková obvinění proti všem Židům přednášeli.

Věříme totiž, že hřích každého z nás se dotýká samého Krista. Proto církev neváhá z větší zodpovědnosti za Ježíšovo umučení obvinít samotné křesťany: když, jako věřící v Krista, zapíráme ho našimi hříšnými skutky, zvedáme proti němu naše vražedné ruce.

ThDr. T. Jaklewicz

Farní listy čeká změna

Dnes se naposledy setkáváte s Farními listy v podobě, na niž jste byli v posledních letech zvyklí. Na příští týden jsme pro vás připravili, jak je již v tomto čase tradicí, vánoční speciál a hned poté, od nového roku, zcela novou podobu Farních listů. S těmi se budete setkávat nadále každou neděli, ovšem v různé podobě. Kromě první neděle budou každý týden listy čtyřstránkové a budou obsahovat duchovní slovo, liturgická čtení a přehled bohoslužeb ve farnostech. Extra bude stránka pro děti, která bude v omezeném počtu výtisků určena jen pro naše nejmladší čtenáře. A jak budou FL vypadat první neděli v měsíci? Budou mít dvojnásobný formát a kvalitnější tisk. Měly by být obsahově zajímavější, reprezentativnější, s novou grafickou úpravou a měly by přinášet zpravodajský souhrn toho, co se v předchozím měsíci ve farnosti událo, co nás v dalším měsíci čeká a chybět by neměl ani seriál na pokračování a samozřejmě duchovní slovo, liturgie a přehled bohoslužeb, tedy obsah ostatních „malých“ Farních listů. Ostatně poprvé je budete moci posoudit první únorovou neděli. Už teď jsme zvědaví na vaše reakce.

Pěknou adventní neděli

Petr Vondraš

Poslední adventní týden v Domažlicích

Mše svaté

pondělí – pátek

8.00 a 17.15 hod.

sobota

17.15 hod.

Ranní chvály v kapli arciděkanského kostela:

úterý – pátek od 7.15 hod.

Roráty v klášterním kostele:

úterý a pátek od 17.15 hod.

Svátost smíření:

úterý – pátek

7.00 – 9.00 a 15.00 – 17.15 hod.

sobota

8.00 – 10.00 hod.

Vánoce v Domažlicích

Mše svaté:

neděle 24. prosince

16.00 – „Půlnoční“ mše svatá pro rodiny s dětmi

pondělí 25. prosince – Boží hod vánoční
0.00 – Půlnoční mše svatá
8.00; 9.30 a 18.00 – Vánoční mše svaté

úterý 26. prosince – Slavnost sv. Štěpána
8.00; 9.30 a 18.00

středa 27. prosince – Svátek sv. Jana
8.00 a 17.15 (žehnání vína)

čtvrtek 28. prosince – Svátek sv. Mláďátek
8.00 a 17.15 (žehnání těhotným maminkám a malým dětem)

neděle 31. prosince – Svátek Svaté Rodiny
8.00; 9.30 a 18.00

při mši svaté od 9.30 hod. se bude konat obnova manželských slibů

Představuje se skupina nejmladších žáků

Nahoře zprava:

Bětuška, Lukáš,
Rost'a, katechetka
Alžběta Váchalová,
David, Kája a Martin.

Dole zprava:

Veronika, Filip,
Michalka, Lenka,
Štěpán a Šárka.

Nejmladší z celé skupiny, žáci první třídy: Lukáš, Bětuška, Rost'a a Šárka při výuce náboženství

rádi malují, vystřihují a skládají. Ostatní jim to trochu závidí...

Michalka, Kája, Filip a Štěpán, kteří na náboženství chodí už druhý rok, jsou mnohem zkušenější a na základech, které získali jak doma, tak i ve farním sále, stavějí další kroky na cestě přípravy k setkání s Ježíšem v Eucharistii.

Martin, Lenka, Veronika a David projevují o náboženství velký zájem a moc se na každé setkání těší.

Na všechny se pokaždé těší jejich katechetka Běta Váchalová.

Tříkrálová sbírka 2007

Účelem sbírky, která se bude konat od 6. do 9. ledna 2007 je pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás a v zahraničí a také podpora charitativního díla. Výnos ze sbírky bude určen na podporu tří projektů: Terénní sociální služby v Domažlicích, Volnočasového klubu pro handicapované a Domova svaté Zdislavy pro matky s dětmi v tísní v Havlovicích.

Slavnostní zahájení této tradiční akce se bude konat v Domažlicích v sobotu 6. ledna na Svátek Zjevení Páně – Tří Králů od 13.00 hodin. Svoji účast v průvodu koledníků náměstím a na kulturním programu, který bude zahájení doprovázet, přislíbil plzeňský biskup Msgre František Radkovský, na jehož požehnání se všichni účastníci sbírky, a to jak koledníci, jejich doprovod a všichni, kteří na tento charitativní účel přispějí, už dnes mohou těšit.

Přispět na tuto akci můžete nejen finančním darem, ale také aktivní účastí na sbírce. Proto se obracíme s prosbou na rodiče, aby dovolili svým dětem stát se koledníky a na děti, aby rády a ochotně tento krásný úkol na sebe přijaly.

Veškeré podrobné informace ohledně Tříkrálové sbírky získáte na telefonním čísle **731 433 019**.

Farní charita Domažlice

Stránka nejen pro mládež

Cesta do a z věčného města IV.

V našem cestopise se vrátíme k poslednímu dni, kterým byla neděle. Ráno jsme vstávali dříve, abychom včas přišli do baziliky sv. Petra, kde na nás čekal P. Marcel. Společně s P. Liborem sloužili nedělní mši pro naši skupinu. *V naší kapli byl hrob kardinála Berana, který by z nás měl určitě radost s jakou "lehkostí" jsme tam*

"vystřihli" Te Deum :o), nedaleko hrob svatého Petra a pak možnost spatřit hrob Svatého Otce Jana Pavla II. – byla to krátká návštěva, ale dovoluji si tvrdit, že nejen moje oko nezůstalo suché! Těžko říci čím to bylo, možná také proto, že jsem byla poprvé tak blízko člověku, který byl skutečným zástupcem Boha na zemi. Trošku jsme se najedli a už jsme pokračovali pro další nevšední zážitky na Forum Romanum, starý Řím, Colosseum. Nebylo moc času, tak jsme hltali zážitky o to intenzivněji, za zmínku stojí jedná „živá socha“, která byla opravdu těžce rozeznatelná od normální. Blíží se poledne a znovu se přesunujeme před okna Benedikta XVI., kde promluví pár slov, pozdraví nás a pomodlí se Anděl Páně. Nedokážu odhadnout počet lidí, ale bylo nás tam hodně. To byla tečka našeho putování po Římě, ještě jsme se zastavili cestou u moře a asi u šesti benzínek. Následuje souhrn děků a postřehů:

Také bych velmi vysoce ocenila Marcelovu přítomnost, obětavost, velkorysost a informovanost. Bylo to neuvěřitelně přínosné. Již jednou jsem v Římě byla, ale tentokrát jsem si z kratší návštěvy odnesla díky Marcelovi mnohem víc, protože toho opravdu hodně ví a zná. Jemu patří velký dík.

...super motocykl všude kam se člověk podíval :-)

Přežila jsem bez kafe, zeleného čaje, či jiných dopingů více než 4 dny, což je vzhledem k výkonům naprosto neuvěřitelné:o)

Boty, o kterých jsem měla první den silné pochybnosti mě přestali tlačit, což příkládám za dílo těm posvátným místům, kde jsme byli

Leckteré dítě by nám mohlo závidět radost, kterou jsme překypovali, když se na obzoru objevilo moře; moji radost sice malinko zkalkulovala představa, že jsme drobet sjeli z cesty a tím pádem jsme si prodloužili cestu, ale kdo by tvrdil, že to nestálo za to, tak by nehorázně kecal!:o)

David, Markéta, Zdiša a Paddy

Stránka pro děti

Dnes na adventním věnci zapalujeme tři svíčky, je třetí neděle adventní.

K dnešnímu evangeliu: Za Janem Křtitelem k Jordánu přicházelo mnoho lidí, aby se dali pokřtít. Mnozí mysleli, že Jan je Mesiáš, Zachránce. Ale Jan jim řekl: Já vás křtím vodou. Po mně přijde ten, který je mocnější než já. On vás bude křtít Duchem svatým. Co to znamená? Prostřednictvím vody a slov, která obřad křtu provázejí, je pokřtěný proniknut Duchem svatým, který ho skutečně očisťuje od hříchu a činí Božím dítětem. I ty ses stal Božím dítětem. I v tobě chce Bůh najít zalíbení, volá tě a potřebuje tě. I ty máš připravovat cesty Ježíšovi do svého vlastního srdce i do srdcí jiných lidí.

🎵 Písnička „Kdo to byl?“ ze zpěvníku Zpíváme si písničku.

Kdo to byl, kdo to byl? Kdo zástup lidí vodou křtil?
 Kdo to, kdo to, kdo to byl, kdo o svou hlavu pak přišel?
 Křtitel, Křtitel, Křtitel.

? Kdo to byl, kdo to byl? Kdo svůj ráj pro nás připravil? Kdo to, kdo to, kdo to byl, kdo stvořil lidi, svět i vzduch? -----

Kdo to byl, kdo to byl, kdo život na kříž položil? Kdo to, kdo to, kdo to byl, kdo z hrobu vstal, to už snad víš! -----

🔍 Chybějící věta z minulého týdne: Může ti to pomoci při přípravě ke svátosti smíření.

1. přečti: Iz 7,1-25

Judský král Achaz cítí strach: dva králové aramejský a izraelský vytáhli do války proti němu a utábořili se poblíž města.

Bůh posílá ke králi Izaiáše a jeho syna s poselstvím: neboj se, zachovej klid, neklesej na mysli. Buď dobré mysli i přes to, že vidíš, co všechno hrozí tobě a tvému městu. A vyžádej si znamení, abys měl jistotu, že prorok mluví k tobě ve jménu Páně. Ale král se bál poprosit o znamení! Divné, že? Přece tolikrát bychom chtěli, aby nám Pán Bůh dal jasné znamení, aby potvrdil svá slova jakými skutky. Co Achaz riskoval? Nedostal by znamení – poznal by, že Izaiáš mluví jen sám za sebe. Dostal by znamení – bylo by mu jasné, že stojí za ním Bůh. Neriskoval tedy nic. A přece nepoprosil...

Tedy Pán sám ústy proroka odpověděl: uvidíte znamení: dívka počne a porodí syna, a dá mu jméno Emmanuel, to znamená Bůh s námi! Izaiáš použil slovo *almah* – a to může znamenat mladá dívka, panna nebo mladá provdaná žena, která ještě nerodila. Achazova manželka byla mladá a krátce po tomto proroctví porodila králi syna Ezechiáše. Izrael mohl tedy v narození královského syna vidět splnění proroctví: poznali, že Bůh je s nimi. Mohli čekat ještě něco víc?

Dlouhých osm staletí mohli s vděčností vzpomínat jak Bůh splnit slovo, které dal svému lidu skrze Izaiáše. Na to mohl vzpomínat i Josef i Maria. A chválit Boha za tento dar královského syna Ezechiáše. Až nečekaně se mladé dívce, *almah*, Miriam, objevil anděl, a řekl, že počne a porodí Syna. Až nečekaně anděl řekl tesaři Josefovi, aby se nebál vzít k sobě těhotnou *almah*, protože z Boha se počalo dítě, kterému ona bude Matkou.

Občas se nevyplatí spokojit se s prvními dary a říkat si: co víc ještě můžu od Boha čekat? Co ještě můžu chtít? Někdy Pán připravuje dary mnohem větší a proroctví se mohou splnit doslova a přímo. I když tak těžko je tomu uvěřit...

2. přečti: Iz 9,1-7

Právem bývá Izaiáš nazýván evangelistou mezi proroky. Právem je nazýván největším básníkem mezi proroky. Ale jako prorok a evangelista nepřestává být skutečným prorokem. Spasitel, kterého předpovídá, je malým Dítětem a ne velkým, silným a úžasným vůdcem. A přece je to Bůh Všemohoucí, Otec Věčnosti a Vládcce pokoje.

Když Izaiáš mluvil o věcech všem blízkým: o Asyřanech a o Filištiněch, o válkách a jejich dopadu, naslouchali mu všichni se zájmem a celou vážností. Ale když volal o tom stokrát důležitějším, že Mesiáš přijde jako Dítě a Pán zároveň, kdo ho mohl pochopit? Možná se od něj odvraceli a podezírali, že zešílel. Ale byl přece prorokem, a proto jeho slova uchovávali. Kdyby on sám měl tato slova vysvětlit, možná by to opět ani neuměl: byl přece jen hlasem, nebyl Slovem. Ale ústa jeho už byla očistěna ohněm, už nepatřila pouze jemu, ale Bohu samému.

Jedno bylo pro Izaiáše jisté: „horlivost Hospodina zástupů to učiní“. Některé překlady mluví přímo o „žárlosti Jahwe“. A rodí pohoršení. Horlivost a žárlivost jsou opakem lhostejnosti a nezájmu. Bůh, který nepřestal člověka hledat a vyzývat k sobě nebyl nikdy vůči člověku lhostejný – právem tedy jeho lásku Izaiáš nazývá horlivou a žárlivou.